

טרצה ד"ל עובדת אל השרותים

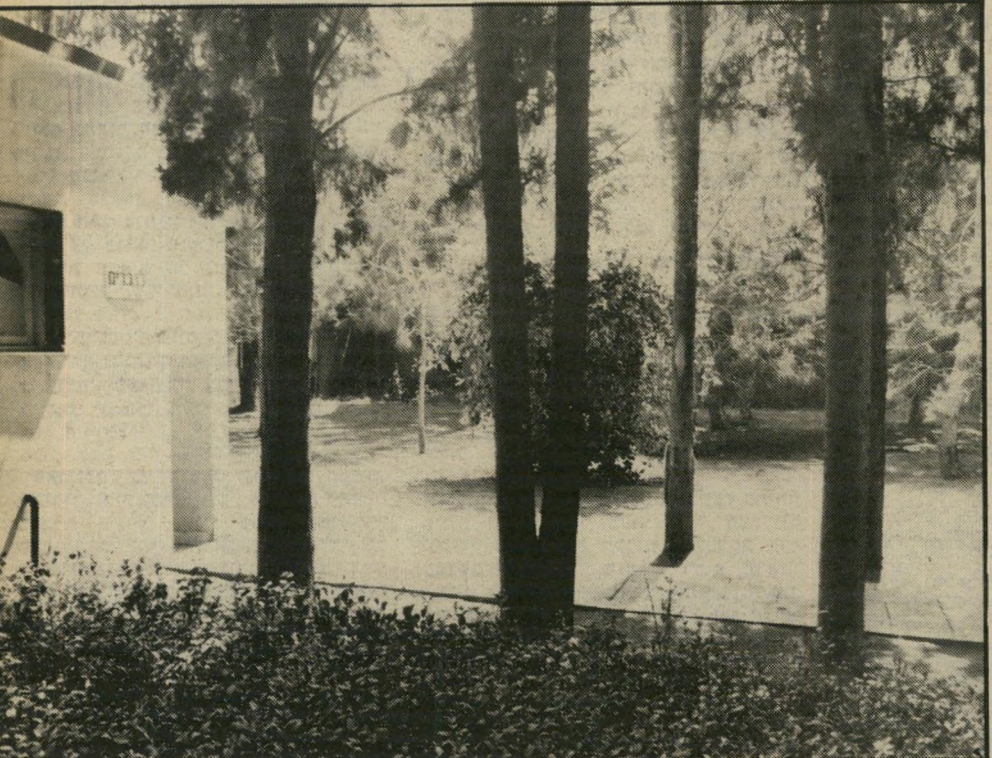
הקבר הקודם עדינה בתה של טרזה אנגליץ. עומדת מול קבר אמה הישן. אחרי שהתברר שהיא לא היתה יהודיה אסרו עובדי המקום על הבת להקים מצבה על קבר אמה.

החברה קדישא לא הסכימו לכך. מצויידיים בפסקי הלכה של שני הרבנים הראשיים של ראשון-לציון, שהורו שאין לקבור לאייהודי בין יהודים, הם פנו לבית המישפט ברחובות שיאשר להם להוציא את הגופה. בית המישפט העדיף שלא לעסוק בעניין, והם עברו לבית המישפט בתל-אביב. כאן נאמר להם שהחוק אינו מתערב בעניינים מסוג זה והם יכולים לפעול כר-אות-עניהם.

עדינה היתה בטוחה שהפרשה באה אל קציה, לפחות זמנית, ונדהמה אשר קיבלה מיכתב מהחברה קדישא בראשון-לציון. נאמר שם שלפי פסק הלכה של הרבנים הראשיים תוצא הגופה ב־1 במאי, ותועבר לשולי בית-העלמין. המישפחה לא הוזמנה

לסדר
משפ' אנגליץ
רח' זלמן שניאור 47
רמת אליהו
ראשון לציון
הנרון אנגליץ טרזה ז"ל
א.נ.
הננו להודיע לכם: זה כי גופת טרזה יועבר לאוחו
בית עלמין נשכון גורדון בראש"ל לצד הצווי של בית העלמין.
ביום ראשון י"ח אייר תשכ"ג 1.5.83. לפי פסק הלכה של
הרבנים הראשיים.

צו תנועה המיסמך הרישמי של **חברה קדישא** המודיע למשפחתה של הנפטרת שהגופה תועבר למקום צדדי בית-העלמין של שיכון גורדון בראשון-לציון. במכתב צויין תאריך ההעברה: ה'1 במאי.

הקבר החדש בין העצים, לצד שירותי הגברים, התכוונו עובדי החברה קדישא להעביר את גופתה של טרזה אחרי ששכנים הלשינו שהיא לא יהודיה. מקום הקבורה החדש נמצא ליד גדר בית-העלמין ובמרחק מטר ממנו עובר שביל שופכן. המקום לא נחשב למקום קבורה.

ובמיכתב לא צויינה כמובן שעת הוצאת הגופה. לעדינה נותר זמן קצר לפעול. היא פנתה בשבת לסיעת שינוי. ח"כ מרדכי וירשובסקי פנה לעוזרו לענייני תיקשורת של שר הדתות, בריציון שירה, וביקש הסבר. התוראה החוזרת היתה ברורה. אין להוציא את הגופה. שירה התקשר עם הממונה על מחוז המרכז מטעם החברה קדישא והבהיר לו את דבריה. אך הממונה שכן, משום מה, להעביר את ההודעה לאחראי בבית-העלמין, הרב ברויאר, ונעלם ביום הראשון, ה'1 במאי, מביתו.

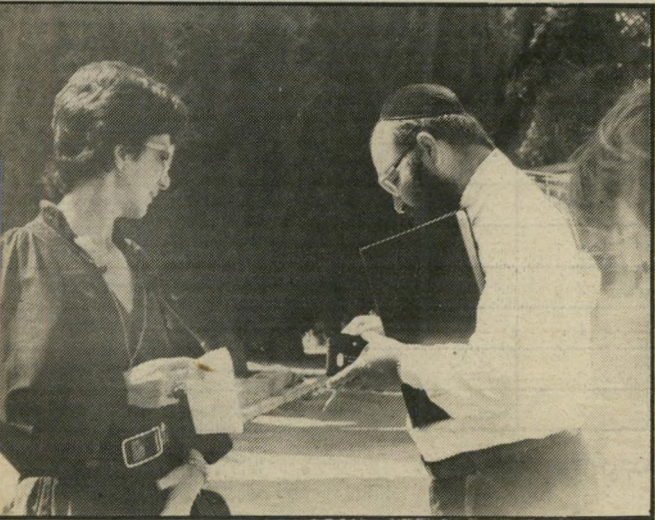
בבדיקת חלקות-קבר חדשות, התברר שמכחינה מישפטית אי-אפשר להוציא גופה אלא באישור משרד-הבריאות, בנוכחות רופא. ואת הגופה יש להעביר מייד לארון-עץ מכוסה בעופרת. הציווד הדרוש, כמו האישור, לא היו בידי החברה קדישא.

עדינה היתה אובדת עצות. האם למחר לבית-המשפט ולבקש את רחיות הוצאת הגופה, או להמתין במקום כדי למנוע מצב אפשרי שהגופה תוצא ללא נוכחות המישפחה. הרב ברויאר החליק לק התחמק מלהשיב בכיורור אם הוא יועיק את הבת בזמן להוצאת הגופה. "בלי נדר, בלי נדר אני אומר שנודיע

לה" חור הרב המזוקן והממושקף על רבניו פעם אחר פעם. לבסוף, סמוך לשעה 10, הוא הסכים שהבת תקבל הודעה טלפונית על הוצאת הגופה בהתראה מספקת כדי שתוכל להגיע למקום.

עדינה, שההמתנה במקום, כמו הפרשה כולה, נתנה בה את אותותיה ביקשה לעזוב את בית-העלמין כמה שיותר מהר.

האם חזרו בהם החברה קדישא מהרעיון? כנראה שלא. הם יפעלו להשגת אישור ממישרד-הבריאות ואז יבצעו את זממם.

עיכוב בהעברה הממונה על בית-הקברות מטעם החברה קדישא, הרב יוסף ברויאר, מסביר לעדינה, בתה של הנפטרת שהעברת הגופה לצד בית-העלמין לא תתבצע בבוקר.

בלי נדר "אתמול בלילה זה שודר ברדיו, השר בורג צוטט שהוא מתנגד לכך," אמרו לברויאר, אך הוא בשלו: "לא שמעתי על כך, אני יורע מה עלי לבצע. כרגע אני עסוק בקבורה. כשתפנה נטפל בזה. אם השר בורג אמר, תפנו אליו. תפנו לממונה עלי. לי אין מה לומר."

בעוד הרב ברויאר מעסיק עצמו